

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 592/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Paskalom Milatom, advokátom, Hviezdoslavova 3, Rožňava, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. 34C/27/2022 a jeho uzneseniam zo 17. augusta 2023, 8. apríla 2025 a II. výroku jeho uznesenia z 1. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, primerané hmotné zabezpečenie a pomoc v hmotnej núdzi podľa čl. 39 ods. 1 a 6 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uzneseniami mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Košice I, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia.

II.

2. Okresný súd uznesením z 8. júla 2022 bez uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej nariadil v prospech žalobcov proti žalovanej sťažovateľke neodkladné opatrenie a žalobcom proti sťažovateľke priznal náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka zo 17. augusta 2023 tak, že žalobcom proti sťažovateľke priznal 308,14 eur. Rozhodol tak po odmietnutí odvolania sťažovateľky proti uzneseniu z 8. júla 2022 uznesením krajského súdu zo 17. apríla 2023. To však najvyšší súd zrušil uznesením z 26. júna 2024. Vec vrátil krajskému súdu, ktorý uznesením zo 7. februára 2025 uznesenie okresného súdu z 8. júla 2022 potvrdil.

Uznesenie okresného súdu z 8. júla 2022 tak druhýkrát nadobudlo právoplatnosť a mestský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením vyššieho súdneho úradníka z 8. apríla 2025 sťažovateľke uložil nahradiť žalobcom trovy konania 265,50 eur.

3. Proti tomu podala sťažovateľka sťažnosť. Namietla, že (i) proti uzneseniu krajského súdu zo 7. februára 2025 podala dovolanie, a preto je rozhodnutie o výške náhrady trov konania predčasné, (ii) neodkladné opatrenie nemalo byť nariadené, a preto žalobcom nemala byť priznaná náhrada trov, (iii) okresný a krajský súd sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezaoberali použitím § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a (iv) okresný súd potom, ako bolo jej odvolanie krajským súdom nesprávne odmietnuté ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením vyššieho súdneho úradníka zo 17. augusta 2023, už o výške náhrady trov konania rozhodol, no stále nerozhodol o jej sťažnosti proti tomuto uzneseniu.

4. Mestský súd ústavnou sťažnosťou namietaným II. výrokom uznesenia z 1. augusta 2025 sťažnosť sťažovateľky zamietol. Zdôraznil, že právoplatnosť nadobudol výrok uznesenia z 8. júla 2022, ktorým bola žalobcom proti sťažovateľke priznaná náhrada trov konania, a preto musel rozhodnúť o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP. Nebolo možno zohľadniť to, že sťažovateľka podala proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, a ani to, že rozhodnutie o náhrade trov konania považuje za nesprávne. K námietke, že vyšší súdny úradník už rozhodol o výške trov konania uznesením zo 17. augusta 2023, proti ktorému podala sťažnosť, o ktorej nebolo rozhodnuté, mestský súd uviedol, že toto rozhodnutie stratilo svoj podklad, keďže bolo vydané počas právoplatnosti nastolenej uznesením krajského súdu zo 17. apríla 2023, ktoré však bolo zrušené. Jeho zrušením uznesenie vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania zo 17. augusta 2023 stratilo svoj podklad, a preto ani nie je dôvod rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľky proti tomuto uzneseniu.

III.

5. Sťažovateľka porušenie práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote vyvodzuje z toho, že mestský nerozhodol a ani nemieni rozhodnúť o jej sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo 17. augusta 2023. Namietané porušenie ústavných práv na rovnosť účastníkov, súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie identifikuje v tom, že mestský súd namiesto toho, aby rozhodol o jej sťažnosti proti uzneseniu zo 17. augusta 2023, rýchlo a pred rozhodnutím o jej dovolaní proti uzneseniu krajského súdu zo 7. februára 2025 rozhodol o náhrade trov konania žalobcov uzneseniami z 8. apríla a 1. augusta 2025. K porušeniu základných práv na primerané hmotné zabezpečenie a pomoc v hmotnej núdzi podľa sťažovateľky došlo tým, že žalobcom zaplatila priznanú náhradu trov 265,50 eur, a to na úkor svojich životných potrieb.

6. Sťažovateľka bez uvedenia akýchkoľvek právnych dôvodov porušenia uvádza chaotický katalóg a namieta aj porušenie množstva iných práv podľa ústavy (sloboda prejavu, informácie, zákonný sudca, ochrana zdravia, ochrana pred neoprávneným zasahovaním do súkromia a rodinného života, ochrana osobných údajov, vlastníť majetok a práca), dohovoru (účinný prostriedok nápravy, rešpektovanie súkromného a rodinného života, zákaz diskriminácie a zneužitia práv) a Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím (prístup k spravodlivosti, sloboda prejavu a presvedčenia, prístup k informáciám, dosiahnutie najlepšieho možného zdravia bez diskriminácie

na základe zdravotného postihnutia, rešpektovanie súkromia, rovnosť a nediskriminácia, rovnosť pred zákonom, primeraná životná úroveň a sociálna ochrana).

IV.

7. V časti porušenia ústavných práv podľa ústavy (sloboda prejavu, informácie, zákonný sudca, ochrana zdravia, ochrana pred neoprávneným zasahovaním do súkromia, ochrana osobných údajov, vlastníť majetok a práca), dohovoru (účinný prostriedok nápravy, rešpektovanie súkromného a rodinného života, zákaz diskriminácie a zneužitia práv) a Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím (prístup k spravodlivosti, sloboda prejavu a presvedčenia, prístup k informáciám, dosiahnutie najlepšieho možného zdravia, rešpektovanie súkromia, rovnosť a nediskriminácia, rovnosť pred zákonom, primeraná životná úroveň a sociálna ochrana) sťažovateľka v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neuvádza žiadne konkrétne právne dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu týchto jej formálne vypočítaných ústavných práv. V tejto časti ústavná sťažnosť nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. V časti porušenia ostatných ústavných práv sťažovateľky, či už postupom a uzneseniami mestského súdu, je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Z toho, že mestský nerozhodol a ani nemieni rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo 17. augusta 2023, nemožno vyvodiť porušenie ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Mestský súd tento svoj postup primerane odôvodnil tým, že po uznesení vyššieho súdneho úradníka zo 17. augusta 2023 o výške náhrady trov konania bolo zrušené rozhodnutie krajského súdu, čo malo za následok, že výrok uznesenia okresného súdu z 8. júla 2022 o povinnosti sťažovateľky nahradiť žalobcom trovy konania nebol právoplatný, a preto nie je dôvod rozhodovať o náhrade trov konania. Tento prístup nie je zjavne mylný a predovšetkým nevedie k tomu, že by mestský súd odmietol rozhodnúť o výške náhrady trov konania, o čom svedčí to, že o tejto otázke rozhodol ďalšími svojimi rozhodnutiami.

9. Nemožno dospieť k záveru o porušení ústavných práv sťažovateľky na rovnosť účastníkov, súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie v tom, že mestský súd namiesto toho, aby rozhodol o jej sťažnosti proti uzneseniu zo 17. augusta 2023, rýchlo a pred rozhodnutím o jej dovolaní proti uzneseniu krajského súdu zo 7. februára 2025 rozhodol o náhrade trov konania žalobcov uzneseniami z 8. apríla a 1. augusta 2025. Rozhodnutia mestského súdu o výške náhrady trov konania boli § 262 ods. 2 CSP predpokladaným následkom toho, že uznesenie okresného súdu z 8. júla 2022 znova nadobudlo právoplatnosť. Mestský súd teda postupoval tak, že o výške náhrady trov konania rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka do 60 dní po právoplatnosti uznesenia z 8. júla 2022 tak, ako to stanovuje § 262 ods. 2 CSP.

10. Napokon nemožno dospieť k záveru o porušení základných práv sťažovateľky na primerané hmotné zabezpečenie a pomoc v hmotnej núdzi, keďže zákonom predpokladané deklaratórne rozhodnutie o výške nároku na náhradu trov civilného sporu, ktoré nevedie k porušeniu základného

práva na súdnu ochranu, nie je spôsobilé zasiahnuť do základných práv podľa čl. 39 ods. 1 a 6 ústavy. Obsahom týchto základných práv nie je to, že by si ich adresáti nemali plniť súdom priznané súkromnoprávne záväzky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu